

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Casus xxxvj

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

De questiōibus impertinētibus

Casus xxxv.

Verit. xxxv. Vtrū licitū

q

te fiat q̄nto mō: Ad q̄d dico q̄ istā q̄stionē p̄tractat Inno.

no. i. c. in ciuitate. et mlti post eū: puta Lau. Hosti. Jo. an. et q̄dā Guil.

et Alexander lombardus: et Abbas. Inno. ceterū q̄ distiguit. Aut em̄ talis annuus red-

dit? iam est institutū sup̄ rebz mobilibus vel immobilibus: aut nō. Si p̄mū: fm̄ euz et

oēs alios canonistas p̄tractat est licitū: q̄a est vera veditio: cū ibi sit p̄ciū et merces

i. annuus reddat. L. de sacrosanc. eccle. l. iubemus. Si scdm̄ sic dicit Inno. q̄ fm̄ aliq̄s est illicitū. q̄ ibi non videt esse vera

venditio: cum merces nō sit in re. natura

Emp̄tio autē et veditio: sine re q̄ veniat in

telligi nō p̄t. ff. de p̄rabē. emp̄. l. nec em̄prio. Ideo p̄sult a talibz abstinendū. Sz

Joā. an. dicit q̄ p̄tractat est illicitū: et vix videt quō sine fraude fieri possit. Sz Guil.

nō glosator raymūdo sed alii: et Abbas et

Alexan. lōbar. dicunt p̄tractat esse licitū. Imo dicit iste Alexan. q̄ nullā videt cau-

sam dubitādū i. h. q̄ cū habeam tria. l. bōa mobilia et bōa imobilia: et ius i. vtrif

q̄: h. certū est q̄d hic vendit. Vñ Inno. i. sua rōne assumit falsum. l. q̄ ibi nō sit res

q̄ veniat: q̄ est vtrif. l. certū reddat et ius exigendū illū. Et h. seu dato q̄ nō esset illud

ius et emp̄tio nō fiat sine re: fit tñ sine re existēte: sed futura. vt cū emunt fructus

p̄uenturi ex agro: et parte ancille vel pecudis. ff. de p̄rabē. emp̄. l. nec emp̄tio. et factus

reus. l. si iactū. ff. eodem. Vbi videtur q̄ bñ dicat iste Alexan. l. Archie. dicit

q̄ res nō videt clara. Nō em̄ possum videre differentia inf̄ affectuz p̄stitutū

he. et p̄stitutū hodie. Si em̄ affectuz p̄stitutus: quē fm̄ oēs licet emere: fuit institutū

licitū. q̄ nō p̄t etiā nūc licite alius institui sicut tñc ille licite instituebat. Si hō illicite

fuit institutū: q̄ res de se iniusta: licite emi nō possit: q̄ nō firmat tractu tē-

poris: q̄ ab initio iure nō subsistit. extra d. reg. i. l. vj. Jōrē habeo clarā si affectuz fiat sup̄ re immobili: q̄ hoc est vendere ali-

quā et parte p̄ indiuisum. Hoc igit sup̄posito nunqd̄ licebit in h. facere pactuz de

retrouēdendo. Ad h. dico q̄ sicut ex dicit p̄z et ex Raymūdo: si sic emat p̄ciū nō est

dubitū q̄ h. Sed de p̄dicto annuo reditu idem est fm̄ p̄dictū Guil. Imo vt ait

oia hec vident exp̄ssa. ff. de p̄ditōe adiee. in. l. ij. et in. l. vbi autē. et si r̄dinat nō tenebitur

emp̄tor fructus cōputare in sorte. Sed cōtra q̄ aliqd̄ accederet sorti: q̄ cēt vsura.

So. Sic nulla ē fors. i. mutui. q̄ ille p̄cunte q̄ntū erat ex parte emp̄toris fuerūt

veditorū perpetuo et irreuocabiliter tradite. Est autē fors. i. capitale: sz tali sorti aliqd̄

p̄t accedere sine vsura: q̄ qñ inuenit: inde licite aliqd̄ p̄cipit.

Casus xxxvj.

Verit. xxxvj. Vtrū licitū

q

te fiat q̄nto mō: Ad q̄d dico q̄ nō est dubitū q̄n oēs fructus inde añ terminū restituz

tionis recepti sūt vsura vel furtū. q̄ nō accipiunt ex re p̄pria sz ex pignore. ff. de fur. l. si pigno. Sic igit p̄z quō sit licitū casus et

quō nō. Ad p̄mā rōne p̄ncipale facta i. oppositū dico dupl̄. Primo: q̄ id q̄d d̄ se

licitū est p̄t ex lege p̄ncipis illicitū fieri. Vñ q̄dā iō mala sūt: q̄ p̄hibita: vt edere

carnes. vj. feria. Et sic iste p̄tractat de se licitū: potuit ex dei determinatiōe talit̄ limitari

q̄ emp̄tor nō posset lucrari fructus: q̄ de vsura h. q̄ ē d̄ns oim̄: specialiter tñ

dominiū habuit illius terre quā p̄lo suo valida manu adq̄siuit. Nec tamē nos mō

tenemur illō statutū seruare. q̄ vt patz ex doctria theologoz maxime s. Thom. ij. q. ciiij. cū in lege veteri essent tria genera p̄ce

p̄oz. l. moralium seu naturalium: cerimoniarum et iudicialium. p̄ma sp̄ durat sicut et natura: vt nō furtū facies. Secda hō vt imolare

agnū: sunt p̄hibita post ch̄ri passiōe divulgata: q̄ prestaremur ea q̄ sūt p̄terita: esse futura. Tertia hō fuari possunt sz

nō tenemur. quia mutat est statū p̄li ad quē ordinabant. Secdo dico q̄ sicut habet

ibi et in multis alijs locis: d̄ns instituit q̄ illa terra venderet sub redēptiōis cōditōe: et si non redimebat anno. l. redibat

ad venditorem libera. Quanto ergo in nō tempus restabat vsq̄ ad annū. l. can-

U

to vltius vendebat: et quanto maius ratio carius. Unde possessio eadez vendita in anno primo valens. l. aureos: in anno sequenti valebat. xlii. et in sequenti. xlvij. et in sequenti. xlvij. et sic de alijs. Et ita dominus iustitiam computari fructus in sorte: non quia tantum de precio minueret quantum valebat fructus: sed quia proportio nabiliter tantum diminuebatur de precio quantum et de tempore fructuum percipiendorum. Et sic sensus sit bonus signus est: quia posito quod illa terra rediret. vii. percentum: quilibet possessio in. xvij. anno fuisset ex toto libera si fuisset valor fructuum computatus in sortem. et sequitur venditor in. xvij. anno libere sine precio eam potuisset rehabere: quod est falsum. quia usque ad. l. annum erat emptoris. Ad secundum nego antecedens. Ad primam probationem dico: quod aliqui talis venditor si posset habere pecuniam super pignore nolleret vendere sed quia aliter facere non potest: vult vendere quod parat: quia si non inueniat qui faciat pactum de retrocedendo vendit aliquam absolute: et constat quod tunc velle vendere: et tamen non haberet magis voluntate vendendi quando vendit absolute quam quando vendit cum pacto pacto huius minus. Unde simpliciter vult vendere licet habeat velleitate non vendendi id est si posset velle non vendere. Notandum est tamen quod etiam venditor non intendit vendere sed fingit et decipit emptorem: nisi hominibus tenet venditio si dicit se velle vendere. alioquin etiam de vendente absolute idem dici posset: et sequenter si post decem annos diceret se intentionem vendendi non habuisse: et hoc probaret per testes vel iuramentum reuocando. vel si non probaret: tamen si crederet emptori teneret in conscientia resignare rem emptori et fructus: quod dicere stultum est. Sufficit ergo si dicat se velle vendere. Ad secundam autem dico: quod in venditione dupliciter est conditio. Uno modo videlicet intelligatur annexa ipsi venditioni: quasi. scilicet venditio sit suspensa usque ad certum terminum. Alio modo quod est annexa rei vendite: ut cum aliquid venditur cum tali vel tali onere. Et primo quidem modo non transferunt dominium nisi adueniente termino: sed secundo modo secus. Dicere pro quod si iura venditio non possit fieri conditionate: est ignoranter loqui: quia hoc nulli habet: sed potius Leviticus. ubi super

habet oppositum. quia illa terra vendebatur sub conditione redimendi: et tamen tali conditione non obstante fructus erant emptoris. Et idem expressit habet instituit. de emptori. et venditio. §. emptio. Ad tertium dico: quod illi non dicunt hunc tractatum usurarios inuenisse sed eo fuisse viros. Et dato quod ab eis esset inuentum non sequitur quod sit usurarius. Ad quartum dico quod nunquam videtur doctorem scribentem vel doctorem dicentem oppositum ex sententia. Si autem aliqui imperiti oppositum dicunt non est curandum

Casus xxxvij.

Veritur. xxxvij.

Quod licet rem suam apud alium detenta furtim surripere Ad hanc rident Archie. q. pre. ti. j. et Petrus de palu. i. iij. et Henricus. et Dusa. et Aureo. i. ij. q. dli. q. xxi. et sanctus Thome. ij. q. lxx. Dico ergo quod aut res tua est detenta apud alium iuste: puta quia est depositata: aut iniuste. Si primum: non licet tibi furtim rem Thome. quia grauas depositarium ad reddendum aut ostendendum se innocuum esse depositum. vlt. extra legem depositum. et. l. si hominem Et iteque intellige si est accommodata: quia is cui est accommodatum aliquid tenet de re amissa. ff. comodati vel contra. l. rem mihi Et similiter idem est de pignore. ff. de furtis. l. eum qui. et. l. creditoris. §. idem scribit Unde teneris releuare grauam depositarii furtim Thome. Et idem intellige de alijs. Si pro secundum: tunc accipiendo rem tuam aut aliquid equeles furtim Archie. peccas ut dicit sanctus Thome. quia mistras tibi iustitiam. §. extra. l. nequis in propria causa. l. j. Non tamen teneris restituere. Hec sanctus Thome. et super dicti. Tamen furtim Archie. aliqui potest hoc licere et tunc seque requirunt. Primo quod non sis dubius: quia exponeres te periculo furti. Argumentum. di. xxxij. habuisset. Secundo quod non possis rem tuam habere in iudicio: quod furtim Petrus aureo. tunc est quando non habes quod velit restituere aut iudicis presentiam: et furtim Archie. quando non speras iustitiam. Tertio quod non sit veritas mille sequi scandalum alijs: quia nemo debet cum alterius factura locupletari. extra de